

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 25C/38/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417206400
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kalata
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2019:1417206400.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudcom JUDr. Petrom Kalatom v právnej veci žalobkyne: XX.XX.XXXX,, narodená XXXX/XX,, bytom XX zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Margita Medveczká, so sídlom Drotárska cesta 68, 811 02 Bratislava, IČO: 36 068 110, proti žalovanému: Slovenská republika v zast. Okresný úrad Bratislava, Tomášikova 46, 832 05 Bratislava, za účasti intervenienta 1: Ing. W. T., narodený XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/X, XXX XX Z., zastúpený: Advokátska kancelária LAW FIRM s.r.o., so sídlom Špitálska 10, 811 08 Bratislava, IČO: 36 867 209, intervenientky 2: JUDr. N. W., narodená XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, XXX XX Z., zastúpená: Advokátska kancelária HASALA, s.r.o., so sídlom Drieňová 34, 821 02 Bratislava, IČO: 47 244 224, o žalobe na obnovu konania, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh na prerušenie konania zamietá.
- II. Súd žalobu na obnovu konania zamietá.
- III. Žalovanému súd nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 13.06.2017 domáhala, aby súd povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 8C/215/2010 a na Krajskom súde pod sp. zn. 14Co/40/2012. Žalobu odôvodnila ustanovením § 397 písmeno a) a b) Civilného sporového poriadku. Uviedla, že na Okresnom súde Bratislava IV bol pod sp. zn. 8C/215/2010 vedený spor o určenie vlastníckeho práva k bytu č. Z. nachádzajúceho sa na 4. poschodí bytového domu na XXXX, v Bratislave, so súp. č. 2051, postaveného na parc. č. XXXX, ktorý je vedený na LV č.X9 spolu s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach vo veľkosti 6365/357042 (ďalej len „byt na K. 12“), v ktorom žalobkyňa vystupovala na strane žalovaného, v ktorom bolo rozsudkom zo dňa 04.10.2011 určené, že vlastníkom bytu je W. Z., narodená XX.XX.XXXX (ktorá neskôr dňa XX.XX.XXXX zomrela). Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 14Co/40/2012-154 zo dňa 17.03.2015. Pasívnu legitimáciu žalovaného odvodila od skutočnosti, že W. Z. zomrela bez zákonných a závetných dedičov, pričom dedičstvo má nadobudnúť ako odúmrt' Slovenská republika. Pokiaľ ide o splnenie lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, uviedla, že sa o dôvode obnovy dozvedela 13.03.2017, kedy nahliadla do dedičského spisu 65D/463/2015 na Okresnom súde Bratislava IV. Vzhľadom na skutočnosť, že rozsudok č. k. 8C/215/2010-128 z 04.10.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 14Co/40/2012-154 zo dňa 17.03.2015 nadobudol právoplatnosť dňa 07.05.2015, mala za to, že je splnená tak subjektívna ako aj objektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania. Uvádzala, že podľa jej názoru W. Z. zrejme v roku 2010, s ohľadom na jej vtedajší zdravotný stav zrejme vôbec nevedela, že sa vedie konanie pod sp. zn. 8C/215/2010, k čomu poukazovala na zápisnicu o predbežnom vyšetrení zo spisu 65D/463/2015, žiadosť o poskytnutie stanoviska adresovanú Ing. B. Z., stanovisko Ing. B. Z. (ktorého navrhla vypočuť ako svedka), čestné

vyhlásenie F. V., čestné vyhlásenie X. N., navrhovala vyžiadať zdravotnú dokumentáciu W. Z. z obdobia podania žaloby o určenie vlastníckeho práva. Poukazovala tiež na rozdielnosť podpisov W. Z. na plnej moci na zastupovanie v pôvodnom konaní v roku 2010 s podpismi na potvrdení v o majetkových pomeroch v podpise na kúpnej zmluve o nadobudnutí bytu z roku 1997. Uvádzala, že povolenie obnovy konania je hospodárne aj z pohľadu konaní vedených na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 16C/14/2017 (žalobkyne Mgr. G. J. proti žalovaným 1. JUDr. N. W., 2. SR zastúpená Okresným úradom Bratislava, 3. Ing. W. T. o vydanie bezdôvodného obohatenia alt. o náhradu škody), sp. zn. 40C/31/2017 (žalobkyne V.. N. W. proti W. T. o zaplatenie sumy 66.387,84 eur a pod sp. zn. 16C/30/2017 (žalobcu R.. W. T. proti žalovaným 1. SR v zast. Okresný úrad Bratislava, 2. V.. W. M. a 3. Real Estate Global, s.r.o.), nakoľko povolením obnovy konania by sa týmto konaniam predišlo. Poukazovala na rozporuplné tvrdenia zástupcu W. Z. a svedkyne XC/XXX/XXXX v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/215/2010 a v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 3T/39/2016. Mala za to, že nebolo preukázané vypovedanie plnej moci V.. W. M. (ktorú navrhovala v konaní vypočuť ako svedkyňu), ktorá pri predaji bytu W. Z. v roku 2007 za ňu konala. Poukazovala tiež na to, že žalovaný sa ako zástupca štátu v dedičskom konaní vedenom pod sp. zn. 65D/463/2015 odvolal voči uzneseniu zo dňa 22.02.2017, ktorým mu súd potvrdil dedičstva ako odúmrť. Poukázala tiež na nález Ústavného súdu sp. zn. I ÚS 549/2015, v ktorom sa ústavný súd zaoberal princípom ochrany dobrej viery nadobúdateľa a princípom ochrany vlastníckeho práva pôvodného vlastníka. Zhrnula, že ani súd ani žalobkyňa nemohli poznať zdravotný stav W. Z., ktorý spochybňuje jej spôsobilosť byť účastníkom konania, nemohli vedieť, že časť kúpnej ceny bola vyplatená ako kompenzácia zariadeniu, ktoré sa o pani Z. staralo, pričom osoby zastupujúce pani BoďoW.ali spochybňovať kúpnu zmluvu až potom, ako sa dozvedeli, že nedostanú doplatok kúpnej ceny, nemali dôvod pochybovať o dôveryhodnosti svedkyne Mádlovej, ktorá v rôznych konaniach rôzne vypovedala a teda súd konal za nepravdivých, resp. spochybniteľných okolností.

2. Žalovaný namietal v konaní nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, pôvodne z dôvodu, že uznesenie vydané dňa 22.02.2017 v dedičskom konaní vedenom pod sp. zn. 65D/463/2015, Dnot 59/2015 nenadobudlo dôsledky odvolania podaného žalovaným právoplatnosť. Neskôr od tohto dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie upustil, trval však na tom, že nakoľko štát nemá v dedičskom konaní postavenie dediča, ale dedičstvo mu má pripadnúť ako odúmrť, je teda subjektom sui generis a nie je tak v konaní pasívne vecne legitímovaný. Poukazoval pri tom na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27. 10.2017, sp. zn. 3Co/314/2016. Uviedol, že obsah výpovedí svedkyne PhDr. W. XC/XXX/XXXX, nebol podstatnou skutkovou a právnou okolnosťou pre určenie súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/2015/2010, že vlastníčkou bytu na K. 12, nakoľko dôvodom bolo, že v predmetnom konaní vyšlo najavo, že V.. W. M. nebola oprávnená pani W. Z. pri predaji bytu zastupovať, nakoľko generálna plná moc zo dňa 24. 10.2006 bola ku dňu 03.04.2007 zrušená a v tento deň jej bolo zrušenie aj oznámené. Uviedol tiež, že žalobkyňa mala možnosť navrhnuť identické dôkazné prostriedky, na ktoré poukazuje v žalobe na obnovu konania, už v pôvodnom konaní. Skutočnosť, či podpis na plnomocenstve udelenom právnenému zástupcovi v pôvodnom konaní je podpisom W. Z. považoval za bezvýznamnú s ohľadom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu založenú na excesívnom konaní V.. W. Z.. Taktiež pokiaľ ide o duševný stav poručiťky v čase, kedy mala udeliť plnomocenstvo na zastupovanie v pôvodnom konaní, uviedol žalovaný, že žalobkyňa mala možnosť napádať spôsobilosť W. Z. na právne úkony už v pôvodnom konaní. Poukázal pritom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 17.12.2014 sp. zn. 4Cdo 462/2013. Zároveň, napriek tomu, že nemá pochybnosť o spravodlivom rozsúdení veci v pôvodnom konaní, poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo 83/1999, podľa ktorého vecná nesprávnosť rozsudku, ktorého obnova sa navrhuje, nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania.

3. V ďalšom priebehu konania žalobkyňa prostredníctvom právnej zástupkyne uviedla, že z trestného spisu v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. sp. zn. 3T/39/2016 zistila, že pani V.. W. M., nebola v tomto trestnom konaní ani v pozícii obvineného, ani v pozícii vyšetrovaného, bola len v pozícii svedka. V pôvodnom konaní na okresnom, ako aj na krajskom súde, dôvodom rozhodnutia nebolo spochybnenie plnej moci, na základe ktorej konala pani M.. Bolo spochybnené jej oprávnenie, nakoľko plná moc, ktorá jej bola udelená, mala zaniknúť. Z trestného spisu podľa nej takáto situácia nevyplývala. W. M. bola podľa nej v čase jej konania v dobrej viere presvedčená o tom, že plná moc je platná, jej účinky trvajú a preto všetko konanie, ktoré urobila, bolo správne. Uvádzala, že W. M. nebolo zrušenie alebo odvolanie plnej moci oznámené tak, ako pani B. rozprávala v civilnom konaní. Pani M. podľa jej tvrdení nebolo oznámené skončenie plnej moci vôbec. Podľa žalobkyne vôbec nevedela, že jej bola odňatá generálna plná moc a konala v dobrej viere, že koná v zmysle pokynov a v zmysle

záujmov pani Z.. Vo svojej podstate, jej výpoveď podľa žalobkyne podporila nepriamo aj výpoveď V. W. L., ktorá bola splnomocnená zástupkyňa poškodenej pani Z. hovorila o tom, že uplatnili spor na Okresnom súde Bratislava V (sp. zn. 14C/199/2009), kde sa riešilo, aby boli vrátené peniaze poškodenej W. Z., ktoré ku dnešnému dňu neboli vyplatené. Vo výpovedi právnej zástupkyne poškodenej, pani Z., v danom čase nebolo vôbec uvádzané, že by plná moc udelená pani W. M. mala byť nejakým spôsobom zrušená. Je pravdou, že hovorili o tom, že plná moc nebola platná, ale na túto otázku odpovedal podľa žalobkyne Krajský súd v Bratislave tak, že túto plnú moc považoval za platnú (povedal to aj OS BA IV KS v BA sa s tým stotožnil). Uvádzala, že ak je sporné, či trvala plná moc, tak nie len pani W. M., ale aj právna zástupkyňa pani Z. vo svojej výpovedi 21.05.2010 nespochybnila oprávnenie pani M. konať v mene jej klientky. Pokiaľ ide o konanie vedené na OS BA V, z trestného spisu vedeného na OS BA I nepriamo vyplýva, že konanie malo byť zastavené. Podľa žalobkyne je možné vyvodiť, že pani M. konala na základe plnej moci, ktorá jej bola daná, tá plná moc je správna, je platná, nebola zrušená. Pani W. M. tvrdila, že jej plná moc nebola zrušená. Je možné predpokladať, že ak by konala excesívne pri zaniknutej plnej moci, okamžite by ju boli vyhodili zo zamestnania, pre závažné porušenie pracovnej disciplíny. Nič také sa nestalo, pokračovala ďalej, a až v mesiaci jún ukončila pracovný pomer dohodou. Trvanie účinkov plnej moci a skutočnosť, že konanie nikto nespochybňoval, potvrdil podľa žalobkyne aj ďalší štatutárny zástupca zariadenia sociálnych služieb, v ktorom bola pani Z. ubytovaná, a to Dr. I., ktorý sám povedal, že celý problém nastal až vtedy, keď peniaze za predaj bytu neboli vyplatené ani ich klientke. Nehovoril o nejakom zrušení plnej moci. Sám rozprával v trestnom konaní o tom, že sa so sestrou, teda s pani PhDr. O. W. domáhali zaplattenia ceny. Žiadnym spôsobom nespochybňovali samotný predaj. Dr. W. hovoril, že sa s tým človekom, ktorý mal vyplatiť peniaze za byt, osobne stretol tri krát. V trestnom konaní podľa žalobkyne nebolo preukázané že zanikli účinky plnej moci, teda to, čo bol dôvod na rozhodnutie v konaní, ktorého obnovy sa žalobkyňa domáha. Tam sa podľa žalobkyne preukázalo nielen to, že všetci vypovedajú rovnako, že plná moc trvala, nezanikla, a tí, ktorí mali nanovo konať, nechceli ju zrušiť, chceli peniaze ako kúpnu cenu. To znamená, že v trestnom konaní sú traja ľudia potvrdzujúci to isté, teda pani M., pani L., pán W.. V trestnom konaní vypovedala aj PhDr. O. W., ktorá vypovedala úplne inak, ako vypovedala v civilnom konaní, a ktorú žalobkyňa považuje za nedôveryhodnú. V trestnom konaní, pod prísahou, vedia, že si môže sama sebe privodiť zle, potvrdila vôľu predaj bytu pani Z. prostredníctvom realitnej kancelárie. V predošlom konaní tvrdila, že nešlo o žiadny predaj bytu, že oni tam chceli len nejaký nájom, aby sa byt zhodnotil. To vôbec v trestnom konaní nehovorí. Hovorí, že byt bol zdemolovaný, zdevastovaný, nedal sa užívať, chceli ho predaj. Hovorí o tom, že v čase predaja bola na byte dlžoba 80.000 SKK a 60.000 SKK si uplatňovala realitná kancelária počas predaja bytu. Súhlasila s tým, že tieto peniaze môžu byť zaplattené. Takisto 27.04.2007 prijala na účet Privilégia sumu 260.000 SKK. To znamená, že realitnej kancelárii musela dať číslo účtu. Hovorí ešte o tom, že zo sumy, ktorá by sa predajom bytu získala, z tej by sa vyplatilo 60.000 ako provízia, túto si realitná kancelária uplatnila dopredu s vedomím a súhlasom neziskovej organizácie Privilégium. To podľa žalobkyne znamená, že dala súhlas na predaj bytu. Konala a nechala Svobodovú konať a pod vedomím toho, že dostanú peniaze, aj odsúhlasovala realitnej kancelárii províziu, odsúhlasila zaplattenie dlžôb voči správcovi bytového domu, dala im číslo účtu (260.000 SKK), na to, aby im zaplatili peniaze. Potom, neskôr si zobrala peniaze aj v hotovosti. Súhlasila s predajom, súhlasila s províziou, súhlasila so zaplattením dlžôb, a nikde nie je žiaden doklad o tom, že by oznámila zrušenie generálnej plnej moci. Realitná kancelária ani nikto iný nevypovedal, že by vedel, že zrušenie plnej moci bolo oznámené. V celom trestnom spise o tom podľa žalobkyne nikto nerozpráva. Ak by to tak bolo, dalo by sa očakávať, že s M. T. ukončí pracovný pomer. Ona tak nielenže neurobila, riešila ešte to, aby jej boli zaplattené peniaze. Prijala 80.000 SKK, 60.000 SKK, 260.000 SKK, a potom, keď už bola v problémoch, mala zablokované účty, prijala hotovosť 250.000 SKK. Keď sa jej opýtali, či niekomu oznamovala zrušenie plnej moci, povedala, že písomne nie, len ústne. Nepovedala to katastru. Neoznámila to nijakým spôsobom realitnej kancelárii. Je pritom osobou, ktorá má právnické vzdelanie. Neoznámila to tým, ktorý ten úkon mali konať. V tomto prípade je podľa žalobkyne namieste uplatniť § 33b ods. 4 OZ. Dokiaľ odvolanie plnomocenstva nie je splnomocnencovi známe, majú jeho právne úkony účinky, ako keby plnomocenstvo ešte trvalo. To znamená, že tá kúpna zmluva je platná. Aj W., aj W. konali v súlade s kúpnu zmluvou, ktorá bola uzatvorená na základe generálnej plnej moci. Uvádzala tiež, že prípad, by mal prejsť logickým testom, z hľadiska toho, či je platná alebo neplatná kúpna zmluva. Po prvé predaj bytu pani Z. bol podľa nej plánovaný a pripravovaný. Nemali peniaze na rekonštrukciu bytu. Prenájom neprichádzal do úvahy, pretože byt bol zdevastovaný. Dlhy vznikali aj na samotnom byte. Po druhé, Privilégium, v ktorom bola pani Z. umiestnená, potrebovalo uhradiť svoju pohľadávku za služby voči pani Z. a potrebovalo peniaze aj na svoju prevádzku, mali problémy, boli voči nim vedené exekúcie, bol to známy problém, bolo to medializované. Privilégium súhlasilo vopred s vyplatením provízie realitnej

kancelárii za predaj bytu. Ak by podľa žalobkyne nesúhlasili s predajom bytu, nemohli by súhlasiť s províziou. Pred predajom bytu bolo nevyhnutné vyplatiť dlhy voči bytovému družstvu, čo zabezpečila realitná kancelária splnomocnená M., s čím pani W. súhlasila, ona o tom vedela. Ukončenie plnej moci nemohlo byť pani M. hneď ústne oznámené, pretože z výpovede pani M. z 18.01.2010 vyplýva, že v čase nepracovala v domove služieb W., kde bola aj pani Z., kde mala byť podľa pani Mádlovej porada, ale ona bola v tom čase na Jakubovom námestí v Bratislave. To podľa žalobkyne znamená, že keď bola v Bratislave a porada sa sa mala konať na W., tak jej to nemohlo byť oznámené. Pracovný pomer s pani M. nebol ukončený pre zrušenie generálnej plnej moci, ale až následne, po dotiahnutí predaja na katastri, čiastkových úhradách, a to dohodou v júni 2007. Pri predaji bytu bola poskytnutá ďalšia právna súčinnosť. Až po čiastkovej úhrade ceny vo výške 260.000 SKK na účet Privilégia došlo k oprave vady na katastri. Pani W. a pán W. sa následne dva roky domáhali zaplataenia kúpnej ceny a nie neplatnosti zmluvy, ani zrušenia zápisu v katastri, ani trestného stíhania pani M.. Právny zástupca W. Z. podal v roku 2009 na Okresnom súde Bratislava V žalobu o zaplataenia kúpnej ceny. Domáhať sa zaplataenia kúpnej ceny by nemohol, ak by kúpnu zmluvu považoval za neplatnú. Všetci podľa nej konali tak, že kúpna zmluva je platná, splnomocnenie trvá a až potom, ako im uplynuli tri roky, keď si uvedomili, že to nezažalovali správne, až potom podali žalobu o určenie vlastníckeho práva. Vyjadřila sa tiež k opakovanému schvaľovaniu kúpnej zmluvy. Uviedla, že v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu, zmyslom obnovy konania má byť náprava rozhodnutia, ktorého nesprávnosť má pôvod v tom, že v pôvodnom konaní nemohol byť riadne zistený skutkový podklad napadnutého rozhodnutia. Máme za to, že v tomto prípade táto podmienka splnená je. Takisto podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu z roku 2012, pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a nové dôkazy sú skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní. Podľa názoru žalobkyne, takéto skutočnosti sú predložili. V obdobnom konaní Ústavný súd konštatoval, že to, že nejaké dôkazy existujú a jedna zo strán nemala možnosť ich predložiť súdu, nemôže byť na jej ťarchu. A v takomto prípade je spravodlivé domáhať sa obnovy konania, resp. umožniť povolenie obnovy konania za účelom použitia takýchto dôkazov, ktoré síce mohli existovať v čase vydaného rozhodnutia, ale z objektívnych dôvodov daná strana nemala možnosť ich použiť. Žalobkyňa uvádzala, že nemala možnosť dôkazy použiť. Žalobkyňa nevedela o trestnom konaní ako takom, nevedela ani jeho číslo konania, ani čo je jeho predmetom.

4. Intervenient 1 prostredníctvom právneho zástupcu uvádzal, že pre súd z hľadiska prípustnosti obnovy konanie sú podstatné najmä, nie však výlučne, výpoveď pani W. v trestnom konaní, ktorá je v príkrom rozpore s jej výpoveďou v civilnom konaní a tým je oslabená a absolútne narušená jej dôveryhodnosť, ako kľúčového svedka pôvodného civilného konania, to znamená, že sú spochybnené predpoklady, na ktorých bolo hodnotenie dôkazov v pôvodnom konaní založené. Z dôvodu krivého svedectva pani Mádlovej tak nemohol byť v pôvodnom konaní riadne zistený skutkový podklad napadnutého rozhodnutia a preto je namieste rozhodnúť o prípustnosti obnovy konania.

5. Intervenientka 2 prostredníctvom právneho zástupcu poukazovala, že jednotlivé vyjadrenia pani W. nezodpovedajú realite a nezodpovedajú predovšetkým ostatným listinným dôkazom. Mala za to, že z pohľadu hmotnoprávneho kúpna zmluva, ktorou bol byt prevedený na intervenienta 1, je platná, odvolanie plnej moci nebolo pani M. oznámené, v dobrej viere konala na základe plnej moci a následne všetkými úkonmi bol schvaľovaný predaj kúpnej zmluvy ako zo strany pani Mádlovej, tak zo strany pána W.a, ako nových splnomocnencov vo veci, čo má zase relevanciu z pohľadu § 33b ods. 2 Občianskeho zákonníka. Istú dobu podľa nej koexistovali dvaja splnomocnenci, ako pani M., ktorej odvolanie plnej moci jej nebolo oznámené, tak pani W., pán W., ako noví splnomocnenci, ktorí konali v súlade so zámerom previesť byt do vlastníctva pána intervenienta 1. Z jej pohľadu v konaní predkladané dôkazy tvoria uzavretý celok a dávajú vzájomnú logiku, ktorá smeruje k úplne opačným záverom, ako tvrdila pani W. v pôvodnom civilnom konaní. V konaní boli uvedené skutočnosti, v dôsledku ktorej svedecká výpoveď pani W. neobstojí. V pôvodnom civilnom konaní nebola žalobkyňa spôsobilá ani len označiť jednotlivé dôkazy. Nemala vedomosť o trestnom konaní, nemala vedomosť o tom, že prebieha trestné stíhanie, akú má spisovú značku, kto ho vedie, boli tam k dispozícii účtovné doklady, ktoré sú v internom účtovníctve buď realitnej kancelárie alebo centra privátnych služieb Privilégium, doklady o úhradách kúpnej ceny 260.000 SK, hotovostná úhrada 250.000 SK podľa kúpnej zmluvy, ktorú pani W. priznala vo svojej výpovedi, že si dokonca sama bola peniaze vypýtať, pretože mala problém a v hotovosti ich sama v sídle realitnej kancelárie prevzala. Zároveň sú to skutočnosti chránené bankovým tajomstvom, ktoré vyšetrovateľ mal právo si vypýtať a dostal vyjadrenie G. o vyplatení kúpnej ceny. Žalobkyňa v pôvodnom konaní nemala takúto možnosť, ani nevedela v tomto smere podstatné detaily a nebola ani v takom

postavení, v akom je dnes, že by sa mohla domáhať prístupu do súdneho spisu, keď v čase pôvodného civilného konania bola riadnou vlastníčkou toho bytu. Zásadnou skutočnosťou podľa nej je, že ak by to bolo naozaj tak, ako tvrdila pani W., tak v okamihu, ako vysvitne, že zamestnanec konal nad rámec plnej moci, tak ho nielenže vyhodí, zaháji trestné stíhanie proti nemu a bolo by to trestné oznámenie nie na neznámeho páchatela vo veci komplikovane popísaného skutku, ktorý viedol k obvineniu pani F., ale rovno by smerovalo voči pani M. pre trestný čin podvodu voči pani Z., pričom by priamo boli popísané výpovede svedkov prítomných na porade, na ktorej malo byť pani M. oznamované vypovedanie plnej moci. Bolo by to podľa nej čítankovo jasné a logické, ak by trestné stíhanie prebiehalo týmto spôsobom. Bolo podľa nej zjavné, že sa veci neudiali, ako ich tvrdila pani W., pretože, keď oslovila nového právneho zástupcu, povedala mu svoju a ňou vnímanú históriu toho prípadu, keď povedala, že nebola zaplatená cena, chodili dva roky za realitnou kanceláriou, tam cenu pýtali, stále im ju sľubovali a nakoniec vysvitlo, že im kúpnu cenu nevedia zaplatiť. Takisto považovala za dôležitý aspekt, čo bolo to spomenuté aj v trestnom spise, že najskôr oslovila inú advokátsku kanceláriu, Dr. N., ktorý jej po dvoch rokoch vec vrátil a kým sa k tomu dostala a naštudovala nová kancelária, zistili, že sú po uplynutí lehôt na vymáhanie zaplatenia kúpnej ceny. Následne, keďže vlastnícke právo nepodlieha premlčaniu, domáhali sa určenia vlastníckeho práva. Bolo by podľa nej logické, že ak by W. M. konala bez plnej moci, Dr. L. by v máji v 2010 vypovedala v trestnom konaní ako zástupkyňa poškodenej, že pani M. nemala konať, trestné konanie by tak smerovalo voči pani M. a ďalšie výpovede by vôbec neboli o nejakých čiastkových úhradách a znalecký posudkoch o zaplatení kúpnej ceny, ale bolo by o tom, kto bol na porade, keď pani M. mala odvolanú plnú moc a tých svedkov by vyslúchali. Podľa nej sú skutkovo neudržateľné tvrdenia, ktoré vyplynuli v pôvodnom civilnom konaní. Mala za to, že z pohľadu hmotnoprávneho tieto skutočnosti sú spôsobilé privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Lehota na podanie žaloby na obnovu konania bola zachovaná, pretože 13.03.2017 sa nahliadnutím do dedičského spisu, keď právna zástupkyňa žalobkyne potrebovala zistiť pasívnu legitimitáciu pre podanie žaloby, získala vedomosť o trestnom konaní a aj o konkrétnej spisovej značke a následne sa dopracovala k obžalobe a následne pripojili dôkazy, ktoré v danom čase vo forme obžaloby a zásadných tvrdení z nej mali k dispozícii a ktoré teraz po sprístupnení trestného spisu len podrobnejšie vyargumentovali. Mala za to, že účelom práva aj občianskeho súdneho konania by mala byť ochrana spravodlivosti a dobrej viery účastníkov. V konkrétnom prípade došlo k tomu, že byt pôvodne patriaci W. Z., ktorý bol v zdemolovanom stave, nebol prenajímania schopný, bol zrekonštruovaný z vlastných prostriedkov, bol dokúpený podiel na pozemku, tak ako predpokladá zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, následne v dobrej viere bol predaný žalobkyňi. Bola toho názoru, že ochrana dobrej viery troch dobromyseľných nadobúdateľov má významnú právnu relevanciu, najmä v komparácii a vážení tých právnych záujmov keď na druhej strane stojí, reprezentované vyjadreniami a konaniami pani W., účelové konanie, účelový konštrukt, v ktorom najprv súhlasila s predajom, potom si vypýtala čiastkové úhrady na úhradu dlhov, na úhradu starostlivosti, dva roky urgovala zaplatenie kúpnej ceny a keď zistila, že sa ku kúpnej cene nedostane, lebo realitná kancelária kúpnu cenu minula, a iné prostriedky realitná kancelária nemá, tak potom nasleduje účelová konštrukcia o odvolaní plnej moci, ktorej nezodpovedajú všetky ostatné dôkazy ani konanie strán a mala za to, že takéto konanie, o ktorom v tých širších súvislostiach neboli vedomosti počas pôvodného civilného konania, že takéto konanie možno hodnotiť ako jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi a s bežnými pravidlami slušnosti. Mala za to, že súd v pôvodnom konaní nemal tieto vedomosti v danom čase, tak ako ich nemala ani žalobkyňa hoci tieto dôkazy v danom čase existovali. Existovali dôkazy o zaplatení kúpnej ceny, o čiastkových úhradách, o provízii, o úhrade dlhov. Ani súd o nich nemal vedomosť, ani žalobkyňa o nich nemala vedomosť, tieto však podľa nej odôvodňujú diametrálne odlišné posúdenie veci ako takej.

6. Žalovaný v ďalšom priebehu konania uvádzal, že Slovenská republika nebola aktérom udalostí, ktoré sa odohrali na pozadí W. Z., pri nakladaní s vlastníctvom jej bytu. Štát prevzal dedičstvo, ktoré mu pripadlo po poručiťelke, tiež sa stal dobromyseľným vlastníkom, aj keď sa jedná o iný typ nadobudnutia vlastníctva. Uvádzal, že žalovaná Slovenská republika sa podriadi rozhodnutiu súdu, podľa toho, ako po právnej stránke vyhodnotí argumenty žalobkyne. Uviedol, že žalobkyňou uvádzané dôvody obnovy konania sa opierajú o také skutkové okolnosti, ktoré osvetľujú priebeh finančných tokov a ktoré zas na druhej strane nie sú predmetom tohto konania, len poukazujú na to, že mohlo dôjsť k zaplateniu kúpnej ceny intervenientom I, keďže došlo k pohybu peňažných tokov. To by zakladalo reťazenie ďalších prevodov vlastníctva bytu až na žalobkyňu. Žalovaný mal za to, že tieto skutočnosti majú byť posudzované v prebiehajúcom trestnom konaní, ktoré ešte nie je skončené. V tomto štádiu nepovažoval za správne extrahovať skutkové okolnosti pre seba priaznivé, ak ich vyhodnotenie podľa jeho názoru patrí súdu v trestnom konaní. Navrhol prerušiť konanie o žalobe na obnovu konania a počkať na

vyhodnotenie súdu v trestnom konaní a v tomto konaní postupovať v závislosti od výsledkov trestného konania. Mal za to, že pri tejto mase nejednoduchých údajov neprináleží jednému súdu posudzovať ich relevanciu z pohľadu ich civilnej úpravy, keď sa prelínajú s trestným konaním. Dôvody podanej žaloby na obnovu konania sú založené na výpovediach z predsúdneho štádia trestného konania, a až súd ich vyhodnotí.

7. Zo spisu vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 8C/215/2010 súd zistil, že súd rozsudkom č. k. 8C/2015/2010 - 128 určil, že W. Z. je výlučnou vlastníčkou bytu č. 44 nachádzajúceho sa na 4. poschodí bytového domu na K. 12 v Bratislave, so súp. č. XXXX, postaveného na parc. č. XXX, ktorý je vedený na LV č.X9 spolu s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach vo veľkosti 6365/357042. Žalobu zamietol v časti určenia vlastníctva W. Z. k spoluvlastníckemu podielu na pozemku parc. č. XXX, nakoľko nikdy nebola spoluvlastníčkou tohto pozemku. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 14Co/40/2012-154 rozsudok č. k. 8C/2015/2010 - 128 potvrdil.

8. Zo zápisnice o predbežnom vyšetrení v dedičskom konaní vedenom pod sp. zn. 65D/463/2015 súd zistil, že R.. Z. na predbežnom vyšetrení v dedičskom konaní uviedol, že W. Z. bola do Domova pomocnej ruky v E. premiestnená po tom, ako bolo zrušené zariadenie Privilegium. Uviedol tiež, že bola imobilná, mala OP iba vo fotokópii a pomerne vysoký stupeň demencie.

9. Zo žiadosti o stanovisko adresovanej právnu zástupkyňou žalobkyne R.. B. Z. v spojení so stanoviskom vo veci uplatnenia nárokov voči nebohej W. Z. v spise adresovanú R.. B. Z. právnej zástupkyňi žalobkyne vyplynulo, že W. Z. bola umiestnená v zariadení Domov pomocnej ruky, n.o. od 01.01.2012. Zdravotnú dokumentáciu viedla MUDr. O. E.. Stav W. Z. si v čase prijatia vyžadoval 24-hodinovú starostlivosť. K stavu W. Z. uviedol, v čase prijatia bola takmer imobilná, jej komunikačné schopnosti boli obmedzené, mentálne schopnosti napĺňali znaky stareckej demencie. Zdôraznil však, že nie je spôsobilý na posúdenie jej zdravotného stavu.

10. Z čestného vyhlásenia F. V. súd zistil, že niekedy v roku 2005 ako referentka Miestneho úradu Mestskej časti Lamač prišla do styku s Z., po tom, ako jej zomrel manžel a mali na úrade podnet, že sa o ňu treba postarať. Podľa nej nebola zorientovaná v čase. Bolo ju potrebné umiestniť v zariadení s celodennou starostlivosťou. Následne v procese niekoľkých mesiacov bola umiestnená v zariadení organizácie Privilegium.

11. Z čestného vyhlásenia X. N. súd zistil, že bol susedom W. Z., býval na tom istom poschodí súd zistil, že už v čase smrti manžela (nešpecifikoval bližšie dátum), sa mu pani W. Z. javila ako nesamostatná, roztržitá a ťažko identifikujúca iné osoby. Následne bola umiestnená v zariadení. Po jej odchode do zariadenia bol jej byt vypratý. S istým odstupom času ho následne ako zástupcu vlastníkov kontaktoval nový vlastník bytu.

12. Z obžaloby zo dňa 26.09.2016, súd zistil, že proti F. N. bola podaná obžaloba pre trestný čin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, 3 Pv 34/16/1101-10, ktorého sa mala dopustiť tak, že ako spoločníčka spoločnosti Real Estate Global s.r.o., IČO: 35707968, so zameraním sprostredkovania predaja, prenájmu a kúpy nehnuteľností realizovala v období marca 2007 až apríla 2007 predaj bytu číslo 44 na 4. poschodí bytového domu na K. ulici číslo 12, súpisné číslo XXXX, na parcele číslo XXX, obec Bratislava, m. č. Lamač, zapísaný na LV čísloX9 Katastrálneho úradu v Bratislave, vo vlastníctve W. Z., na základe plnomocenstva udeleného V.. Q. M., splnomocnenou zástupkyňou W. Z. na základe udelenej Gerálnej plnej moci formou notárskej zápisnice č. N287/2006, Nz41850/2006, NCRIs 41651/2006 zo dňa 24.10.2006 na okrem iného i na všetky právne úkony súvisiace s hospodárnym nakladaním s hnuiteľným a nehnuteľným majetkom, a to tým spôsobom, že zabezpečila kupujúceho pre predmetný byt vlastníčky W. Z. a to R.. W. T., od ktorého prevzala už v minulosti v presne nezistenom čase, niekedy začiatkom roku 2007 zálohu vo výške 800.000 SK na kúpu robotníckej ubytovne na presne nezistenej adrese v Bratislave, pričom však k predaju tejto nehnuteľnosti nedošlo a prijatú zálohu vo výške 800.000 SK R.. W. T. nevrátila hoci o ňu žiadal, preto mu bola spol. Real Estate Global s.r.o. a to v zastúpení V.. F. ponúknutá náhradná kúpa predmetného bytu vlastníčky W. Z. a následne so súhlasom R.. W. T. bola ním už v minulosti vyplatená suma 800.000 Sk započítaná ako záloha na predmetný byt, o čom bol R.. W. T. spoločnosťou Real Estate Global s.r.o. vystavený príjmový pokladničný blok zo dňa 29.03.2007, kedy zároveň došlo i k podpisu Zmluvy o uzatvorení budúcej zmluvy o prevode vlastníctva bytu a to medzi R.. Martinom T. ako budúcim kupujúcim a W.

Z., zastúpenou V.. W. M. ako budúcim predávajúcim a následne dňa 03.04.2007, kedy došlo k podpisu Zmluvy o prevode vlastníctva bytu medzi predávajúcou W. Z. zastúpenou V.. W. M. a kupujúcim R.. W. T. a následným vložením návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na Katastrálny úrad v Bratislave, bol R.. W. T. spoločnosti Real Estate Global s.r.o. vyplatený doplatok vo výške 1.200.000 Sk do celkovej predajnej ceny bytu 2.000.000 SK, o čom bol R.. W. T. spoločnosťou Real Estate Global s.r.o. vystavený príjmový pokladničný doklad, avšak už k následnému odovzdaniu finančnej hotovosti za predanú predmetnú nehnuteľnosť vo výške 2.000.000 Sk predávajúcej W. Z. zo strany spoločnosti Real Estate Global s.r.o. nedošlo, pričom tak mala urobiť V.. Anna Angelová a tak nespravila, teda si prisvojila cudziu vec, ktorá jej bola zverená a spôsobila tak na cudzom majetku značnú škodu.

13. Z prihlásenia pohľadávky v dedičskom konaní žalobkyňou, súd zistil, že dňa 13.03.2017 žalobkyňa titulom bezdôvodného obohatenia žiadala do pasív dedičstva po zomrelej W. Z. prihlásiť dlh vo výške 116.178,71 eur ako kúpnu cenu za byt a dlh vo výške 6.224,95 eur, ako finančné náklady súvisiace s vlastníctvom bytu.

14. Z uznesenia v konaní vedenom pod sp. zn. 65D/463/2015-55 zo dňa 22.02.2017 súd zistil, že súd určil čistú hodnotu dedičstva vo výške 128.748 eur, pričom nadobúdateľom dedičstva je Slovenská republika. Voči uzneseniu sa Slovenská republika odvolala dňa 29.03.2017. Krajský súd v Bratislave uznesením 5CoD/5/2017 - 108 zo dňa 26.06.2018 predmetné uznesenie zrušil z dôvodu, že po vydaní napadnutého uznesenia bola uplatnená zatiaľ nezohľadnená pohľadávka veriteľa.

15. Zo zápisnic o výsluchu svedka p. W. M. v trestnom konaní vedenom v súčasnosti pod sp. zn. 3T/39/2016 súd zistil, že vo svojich výpovediach uvádzala, že o tom, že jej bola zrušená plná moc sa dozvedela telefonicky od pani W. až niekedy v mesiaci máj 2007 (výpoveď zo dňa 18.01.2010) resp. až niekedy v mesiaci jún 2007 (výpoveď zo dňa 04.06.2012).

16. Zo zápisnice o výsluchu svedka V.. L. zo dňa 21.05.2010 v trestnom konaní vedenom v súčasnosti pod sp. zn. 3T/39/2016 súd zistil, že V.. W. L., ako splnomocnená právna zástupkyňa W. Z. uvádzala, že generálnu plnú moc zo dňa 24.10.2016 udelenú V.. W. M. považuje za absolútne neplatnú z dôvodu jej neurčitosti, pričom uvádzala zároveň, že v nej absentuje splnomocnenie na predaj nehnuteľného majetku. Zároveň uviedla, že ku dňu výpovede bol vedený spor, v ktorom W. Z. žalovala W. M. o zapltenie peňazí z predaja bytu. Uvádzala tiež, že peniaze za predaj bytu neprevzala, ani ich nevidela.

17. Zo zápisnic o výsluchu svedka V.. Miroslava W.a zo dňa 19.01.2011 a zo dňa 04.06.2012 v trestnom konaní vedenom v súčasnosti pod sp. zn. 3T/39/2016 súd zistil, že V.. W. W. uvádzal, že dňa 03.04.2007 bola jemu a jeho sestre udelená generálna plná moc na zastupovanie W. Z., po tom, čo bola táto vypovedaná V.. W. M.. Uvádzal, že problémy nastali po tom, čo kúpna cena z predaja bytu nebola vyplatená pani W. Z.. Taktiež uvádzal, že sa z dôvodu nevyplatenia kúpnej ceny opakovane stretával s pánom W. N.om, konateľom spoločnosti Real Estate Global, s.r.o. Uvádzal tiež, že dôvodom prečo bola jemu a jeho sestre, pani W. udelená nová generálna plná moc, bolo, že chceli mať dohľad nad vyplatením kúpnej ceny, ktorej vyplatenia sa voči spoločnosti Real Estate Global, s.r.o. opakovane domáhali.

18. Zo zápisnice o výsluchu svedkyne XX.XX.XXXX, W., zo dňa 16.04.2013, v trestnom konaní vedenom v súčasnosti pod sp. zn. 3T/39/2016, súd zistil, že v rámci výpovede uvádzala, že 24.04.2007 bola na účet spoločnosti Privilégium zaslaná zo strany spoločnosti Real Estate Global, s.r.o. suma 260.000 SK, z ktorej bola bytovému družstvu uhradená suma 80.000 SK (túto skutočnosť si presne nepamätala, uvádzala tiež, že táto suma bola uhradená kupujúcim bytu prostredníctvom spoločnosti Real Estate Global, s.r.o.) a spoločnosti Real Estate Global, s.r.o. bola uhradená provízia vo výške 60.000 SK. Zvyšok sumy bol podľa výpovede použitý na úhradu dlhu W. Z. spoločnosti Privilégium za starostlivosť. Zároveň uviedla, že dňa 07.06.2007 v hotovosti prevzala od spoločnosti Real Estate Global, s.r.o. sumu 250.000 Sk. Zároveň nevyhlásila (ani nepotvrdila), že W. M. prevzala od spoločnosti Real Estate Global, s.r.o. hotovosť v sume 250.000 Sk. Uviedla tiež, že V.. W. M. bola zrušená plná moc, uvádzala dátum 01.04.2007 alebo 02.04.2007, s tým, že jej zrušenie bolo oznámené na porade riaditeľstva vedúcich pracovníkov, kde jej bolo toto oznámené ústne, písomne vyzozumená nebola, nakoľko notárka povedala, že jej to stačí oznámiť ústne.

19. Úradným záznamom zo dňa 03.04.2013 potvrdil kpt. W. Z., že dňa 03.04.2015 na vrátnici hlavného vchodu ORPZ BAI prevzala obálku, ktorú jej tam nechala V.. Anna F., pričom táto obsahovala kópie

výdavkových pokladničných dokladov zo dňa 03.04.2007 a zo dňa 07.06.2007, príkaz na úhradu zo dňa 20.04.2007 a vkladový pokladničný lístok zo dňa 30.03.2007.

20. Z vyjadrenia T., adresovaného Okresnému riaditeľstvu policajného zboru v Bratislave dňa 30.05.2013, v spojení s výpisom z účtu z č. I. 282 súd zistil, že majiteľom účtu č. 2626741125 bola spoločnosť s názvom Centrum privátnych sociálnych služieb Privilégium, n.o., pričom dňa 24.04.2007 bola na účet pripísaná suma 260.000 Sk.

21. Zo znaleckého posudku znalkyne R.. X. N., z 31.07.2013, zo spisu v trestnom konaní v súčasnosti pod sp. zn. 3T/39/2016 súd zistil, že znalkyňa uviedla, že v účtovníctve organizácie Centrum privátnych sociálnych služieb, Privilégium, n.o. sa nachádza riadne zaúčtovaná suma 260.000 Sk, uhradená bankovým prevodom dňa 23.04.2007. Suma 250.000 Sk, ktorá mala byť v hotovosti uhradená od spoločnosti Real Estate Global, s.r.o. dňa 07.06.2007 a suma 260.000, ktorá mala byť uhradená v hotovosti dňa 03.04.2007 a ktorú mala prevziať V.. W. M. sa v účtovníctve spoločnosti Centrum privátnych sociálnych služieb, Privilégium, n.o. nenachádzajú.

22. Z vyjadrenia svedka, poškodeného, pani W. Z., zo dňa 07.12.2010, zo spisu v trestnom konaní v súčasnosti pod sp. zn. 3T/39/2016 súd zistil, že pani Z. uviedla že vlastnila byt, ale nevie, čo je s ním. Uviedla, že V.. F. nepozná. Uviedla tiež, že pani W. pozná z videnia, ale nevie, kto to je. Zároveň uvádzala, že jej neboli vyplatené žiadne peniaze. Uvádzala tiež, že vedela, že sa mal jej byt predávať, nevie, kto ho mal predávať, vie že ho predali, nič však zaň nedostala. Na predaj bytu súhlas nedala.

23. Podľa § 397 písm. a) Civilného sporového poriadku, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

24. Podľa § 397 písm. b) Civilného sporového poriadku, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

25. Podľa § 403 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

26. Podľa § 414 Civilného sporového poriadku, ak súd žalobu na obnovu konania neodmietne, rozhodne rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne.

27. Žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý smeruje proti právoplatným rozhodnutiam súdu. V prípade citovaného ustanovenia § 397 písm. a) Civilného sporového poriadku musia existovať skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré osoba oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní. Ďalším nevyhnutným predpokladom ich uplatnenia je aj to, že pre stranu môžu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Musí ísť pritom o také relevantné skutočnosti alebo dôkazy, ktoré existovali v čase pôvodného konania, pričom výnimkou predstavujú rozhodnutia, ktoré boli vydané až po právoplatnom skončení konania.

28. Pokiaľ ide o ustanovenie § 397 písm. b) Civilného sporového poriadku, to pokrýva situáciu, kedy strana v pôvodnom konaní riadne označila dôkaz, ktorý navrhla vykonať, takýto dôkaz však nebolo možné vykonať (napr. dlhodobý nepriaznivý stav svedka, zničenie alebo strata listiny). Ak by sa po právoplatnom skončení veci ukázalo, že v pôvodnom konaní navrhnutý dôkaz už možno vykonať a zároveň by bol splnený predpoklad, že tento dôkaz je spôsobilý privodiť strana oprávnenej na podanie žaloby na obnovu konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci, bol by to dôvod na aplikáciu ustanovenia § 397 písm. b). Žiaden z dôkazov na ktoré žalobkyňa poukazuje, však tieto parametre nespĺňa, preto súd uzavrel, že tento dôvod prípustnosti žaloby na obnovu konania nie je daný.

29. Súd sa preto zaoberal posúdením, či je v konkrétnom prípade daný dôvod na obnovu konania upravený ustanovením § 397 písm. a) Civilného sporového poriadku, teda, či sú tu také skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré osoba oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, ktoré zároveň spĺňajú predpoklad spôsobilosti privodiť strane oprávnenej na podanie žaloby na obnovu konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

30. Súd uzavrel, že dôkazy, na ktoré žalobyňa akcentovala, teda predovšetkým dôkazy vykonané v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 3T/39/2016, nie sú dôkazmi, ktoré by nemohla žalobkyňa bez vlastnej viny použiť v pôvodnom konaní, ktorého obnovy sa podanou žalobou domáha. Tak, ako ich mohli v rámci vyhľadávacej zásady vykonať orgány činné v trestnom konaní, tak ich mohla v rámci povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti uvádzať žalovaná v pôvodnom konaní. Mala na to predpoklad v podobe minimálne nespornej vedomosti o tom, že odo dňa 03.04.2007 bola pani W. Z. udelená nová plná moc iným osobám (pani PhDr. XX.XX.XXXX W., pánovi V.. W.ovi W.ovi) na hospodárne nakladanie s jej hnutelným a nehnuteľným majetkom. Táto vedomosť jej dávala možnosť navrhovať rovnaké dôkazy, aké v trestnom konaní vykonávali orgány činné v trestnom konaní. S ohľadom na verejnosť súdneho konania neobstojí ani námietka žalobkyne, že nemala, resp. nemohla mať vedomosť o skutočnosti, že je vedené trestné konanie, ktorého skutkový stav súvisí so skutkovým stavom konania, ktorého obnovy sa žalobkyňa domáha.

31. Súd mal navyše za to, že žalobkyňou navrhované dôkazy nespĺňajú ani predpoklad pravdepodobnosti, že by boli spôsobilé privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Skutkovým základom pre rozhodnutie súdu v pôvodnom konaní bolo zistenie súdu, že v poradí prvú zmluvu o prevode vlastníctva bytu uzavrela W. Z. v zastúpení V.. W. M., avšak táto v čase podpisu zmluvy dňa 24.04.2007 (ktorý súd považoval pre posúdenie platnosti za rozhodujúci) už pre zánik jej plnomocenstva 03.04.2007 a jeho oznámenie V..M. v ten istý deň, nebola oprávnená zastupovať W. Z. pri jej uzavretí. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd posúdil predmetný právny úkon za absolútne neplatný (neplatné boli tak aj ďalšie právne úkony, vrátane zmluvy o prevode nehnuteľností, ktorou bol byt na K. 12 prevedený na žalobkyňu) a určil, že W. Z. je vlastníčkou bytu na K. 12. Pri takomto závere súdu, je absolútne irelevantné správanie sa PhDr. O. W., resp. pána V.. W.ova W.a, po tom, čo bola v zastúpení V.. W. M. neplatne predmetná zmluva uzavretá. Navyše je potrebné uviesť, že napriek tomu, že sa líšia vypovede PhDr. O. W. v trestnom konaní oproti konaniu, ktorého obnovy sa žalobkyňa domáha, tak aj v trestnom konaní PhDr. O. W. vypovedala, že plnomocentvo udelené V.. W. M. bolo zrušené a bolo jej to aj včas oznámené. Jedinou výpoveďou, ktorá popiera zrušenie udelenej plnej moci V.. W. M., je tak výpoveď samotnej V.. W. M. (ktorá v pôvodnom civilnom konaní nebola vypočutá a nakoľko bola napokon vypočutá v trestnom konaní, súd dôkaz jej výsluchom nevykonával ani v tomto konaní). Samotná skutočnosť, že súd v pôvodnom civilnom konaní, ktorého obnovy sa žalobkyňa domáha, nevykonala žalobkyňou navrhnuté dokazovanie výsluchom svedkyne V.. W. M., nie je pritom dôvodom obnovy konania (podobne R 19/1975, príp. Najvyšší súd SR v konaní pod sp. zn. 4 Cdo 18/2010). Na tom nič nemení ani skutočnosť, že V.. W. M., bola napokon ako svedkyňa vypočutá v trestnom konaní na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 3T/39/2016, kde výslovne popierala, že by jej bolo oznámené zrušenie plnej moci, v čase, kedy uzatvárala ako zástupkyňa W. Z.. Nie je možné uzavrieť, že na základe tejto výpovede neobstojí skutkový stav zistený v pôvodnom konaní, obzvlášť, ak pani V.. W. M. bola na samotnom neplatnom priamo zainteresovaná, ako osoba konajúca v zastúpení W. Z..

32. Výrokom I. súd zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 3T/39/2016. Žalobkyňa s prerušením konania nesúhlasila. Súd mal pri tom za to, že konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 3T/39/2016 síce skutkovo s pojednávanou vecou súvisí, predmetom trestného konania je však obžaloba voči konateľke realitnej kancelárie, ktorá mala realizovať prevod bytu na K. 13 v apríli 2007, pre zločin sprenevery. Z uvedeného dôvodu nepovažoval záver trestného konania na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 3T/39/2016 za natoľko relevantný, aby odôvodňoval prerušenie aktuálneho konania o žalobe na obnovu konania.

33. Pokiaľ ide o námietku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, s odvolaním na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.10.2017, sp. zn. 3Co/314/2016, súd sa s touto námietkou nestotožnil. Súd mal za to, že pasívna vecná legitímácia žalobcu je v konkrétnom prípade odvodená od ustanovenia § 462 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého dedičstvo, ktoré nenadobuden žiaden dedič, pripadne štátu.

Rozhodnutie, na ktoré sa žalovaný odvolával, konštatovalo, že štát, ako subjekt, ktorému dedičstvo pripadlo, nie je oprávnený domáhať sa rozšírenia majetkovej podstaty (prijíma dedičstvo tak, ako existuje v čase smrti poručiteľa), čo je ale iná skutková situácia, ako v posudzovanom prípade.

34. Žalobkyňa v konaní poukazovala na skutočnosť, že zdravotný stav W. Z. spochybňoval jej spôsobilosť byť účastníkom konania. Spôsobilosť byť účastníkom konania (civilnoprocenú subjektivitu) má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva. Túto spôsobilosť upravoval Občiansky súdny poriadok v čase konania a rozhodovania v pôvodnom konaní tak súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu ustanovení § 19. Vo všetkých občianskoprávných konaniach majú spôsobilosť byť účastníkom konania tí, ktorí majú všeobecnú spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa hmotného práva, teda všeobecnú hmotnoprávnu subjektivitu. Tvrdeniami žalobkyne mohla byť spochybňovaná spôsobilosť žalobkyne samostatne konať pred súdom, prípadne udeliť plnomocenstvo advokátovi na zastupovanie. Nakoľko však dôvodom právoplatného rozhodnutia súdu v pôvodnom konaní bola absolútna neplatnosť právneho úkonu (zmluvy o prevode bytu na K. 12), pričom na absolútnu neplatnosť súd prihliadne vždy ex offo, súd nevykonával ďalšie dokazovanie výsluchom svedkov R.. B. Z., ani F. V., ani vyžiadanim zdravotnej dokumentácie W. Z. k zdravotnému stavu W. Z..

35. O náhrade trov konania rozhodoval súd podľa § 255 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Úspešným v konaní bol síce žalovaný v celom rozsahu, súd mu napokon nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si v konaní nárok na náhradu trov konania neuplatňoval.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.